

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2016r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku T. B.

przy udziale J. B.

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 1 czerwca 2016r. sygn. akt I Ns 448/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Świdnicy stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu do łącznego rozpoznania ze sprawą I Ns 226/12 z wniosku J. B. przy uczestnictwie T. B. o podział majątku wspólnego. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, iż wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o zezwolenie na zbycie prawa użytkowania wieczystego nieruchomości stanowiącej majątek wspólny wnioskodawcy i uczestniczki postępowania. Sąd pierwszej instancji mając na uwadze, iż przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego pomiędzy wnioskodawcą a uczestniczką postępowania i w toku tego postępowania sąd ustanowił zarząd tymczasowy nad przedsiębiorstwem, uznał, iż wniosek w niniejszej sprawie zmierza do obejścia przepisu art. 618 k.p.c. w kwestii podziału majątku wspólnego. Rzeczą sądu orzekającego w sprawie o podział majątku wspólnego jest rozstrzygnięcie komu ma przyspaść konkretny składnik majątku wspólnego, bądź w razie braku zgody zarządzenie jego sprzedaży.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wnioskodawca zaskarżonemu postanowieniu zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik spraw, a to treści art. 618 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. polegające na niedopuszczalnym utożsamieniu ustawowego zwrotu „spór o prawo własności” ze „sporem o własność”, w tym przyjęciu, że spór o prawo własności jest sporem o wykonywanie uprawnień właścicielskich, podczas gdy treść przepisu art. 618 § 1 k.p.c. nie mówi o sporze odnośnie wykonywania praw własności, w tym rozporządzania rzeczą wspólną;

2. naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy, a to treści art. 618 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 w zw. z art. 688 k.p.c. polegające na przyjęciu przez Sąd Rejonowy, iż żądanie współwłaściciela oparte o treść art. 199 zd. 2 k.c. stanowi spór o prawo własności rzeczy wspólnej, podczas gdy spór o własność może sprowadzać się wyłącznie do kwestionowania, iż osoba występująca jako współwłaściciel rzeczy nie jest w ogóle współwłaścicielem

albo o zakres prawa własności względnie zarzut zasiedzenia lub innego sposobu utraty własności, nie zaś o realizację uprawnień współwłaścicielskich, które przysługują wszak wyłącznie przy bezspornym prawie własności.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia.

W odpowiedzi na zażalenie uczestniczka postępowania wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Z chwilą wszczęcia postępowania o podział majątku wspólnego zgodnie z dyspozycją przepisu art. 618 § 1 i 2 k.p.c. stosowanego w sprawie na podstawie art. 688 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. niedopuszczalne pozostaje prowadzenie odrębnego postępowania w sprawach o prawo żądania tego podziału. Należy zaznaczyć, iż w sprawie o podział majątku sąd rozstrzyga m.in. o sposobie zniesienia współwłasności w oparciu o treść art. 42 i art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. oraz art. 212 § 2 i art. 211 k.c. Zasada zatem rozstrzygania kompleksowego sporów związanych z przedmiotem współwłasności w niniejszej sprawie przesądza również o niedopuszczalności rozstrzygnięcia w innym równolegle toczącym się postępowaniu o sposobie dokonanego podziału. O sposobie zatem zniesienia współwłasności (art. 42 i art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 oraz art. 212 § 2 i art. 211 k.c.) sąd rozstrzyga jedynie w sprawie o podział majątku wspólnego i z chwilą wszczęcia postępowania o podział tego majątku nie jest dopuszczalne odrębne postępowanie co do sposobu zniesienia współwłasności (postanowienie SN z 17 stycznia 1984 r., II CR 432/83, LEX). Sąd Najwyższy w cytowanym postanowieniu orzekał w oparciu o stan faktyczny zbieżny z rozpatrywanym w niniejszej sprawie tj. przedmiotem odrębnego wniosku pozostawało udzielenie zgody na czynności przekraczające czynności zwykłego zarządu w oparciu o treść art. 199 k.c. a odnoszące się wprost do sposobów zniesienia współwłasności, mianowicie sposobu przewidzianego w treści art. 211 k.c. W niniejszej sprawie wnioskodawca wniósł o zezwolenie na zbycie majątku wspólnego uczestników postępowania. W świetle powołanych przepisów taki wniosek w trakcie trwania postępowania w przedmiocie zniesienia współwłasności pozostaje niedopuszczalny zawiera bowiem wprost żądanie zmierzające do rozstrzygnięcia o sposobie zniesienia współwłasności przewidzianym w treści art. 212 § 2 k.c.

Powołana przez wnioskodawcę w zażaleniu uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 września 1981r. (sygn. akt III CZP 29/81) w której Sąd Najwyższy przyjął, iż sprawa z wniosku współwłaściciela nieruchomości o udzielenie zezwolenia na podstawie art. 199 k.c. na wybudowanie domu na nieruchomości wspólnej nie należy do kategorii spraw wymienionych w art. 618 k.p.c. odnosi się do odmiennego niż w niniejszej sprawie stanu faktycznego. W stanie faktycznym powyższej sprawy wniosek złożony na podstawie art. 199 k.c. zmierzał do podejmowania czynności względem przedmiotu współwłasności, mimo, iż toczyło się postępowanie w przedmiocie zniesienia tej współwłasności. Żądanie jednak w zakresie prawa do zabudowania nieruchomości wspólnej nie wskazywało wprost na żądanie co do sposobu dokonania podziału współwłasności. W konsekwencji Sąd Najwyższy przyjął, iż sprawa ta nie należy do kategorii spraw wymienionych w art. 618 k.p.c. ale ponieważ mogłaby zmierzać do powstania stanów faktycznych mających wpływ na faktyczne możliwości dokonania podziału Sąd Najwyższy wskazał na konieczność zawieszenia tego postępowania. Powołanie się zatem przez skarżącego na literalne brzmienie sentencji cyt. orzeczenia nie może mieć wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie ponieważ wnioski, jakie należy wywieść z cytowanego orzeczenia nie mają bezpośredniego odniesienia w sprawie.

Zasadnie zatem Sąd pierwszej instancji uznał, iż sprawa w zakresie sposobu dokonania zniesienia współwłasności nie może zostać rozpoznana odrębnie skoro toczy się już postępowanie o jej zniesienie i właściwym sądem do jej rozpoznania pozostaje Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, przed którym wszczęta została sprawa o podział majątku.

O kosztach postępowania zażaleniowego stosownie do treści art. 108 k.p.c. orzeknie Sąd pierwszej instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie przed pierwszą instancją.

Mając powyższe na uwadze zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. podlegało oddaleniu.

(...)

informacje o jednostce